

collegio, quorum sibi animos Alphonsus conciliaverat, a cecedebant. Sed cum tot suffragia, quot ad rem conficiendam necessaria erant, obtinere non posset, re infecta, Ferrariam rediit. Pontifex vero curarum mole depressus, febre calculoque correptus, cum decem menses totidemque dies Ecclesiæ præfuisset, idibus octobris cum pontificatu vitam reliquit: sanctitate privataque virtute inter optimos Pontifices adnumerandus; at neque usu neque constantia tot gravissimis rebus, difficillimis temporibus par; ex quo multa ejus voluntati adversa, dum ex alienis consiliis pendere cogitur, accidere; parvoque mensium spatio, ex quinquagies centenis aureorum millibus, quæ in ærario Xystus congefferat, tricies absumpta sunt.

Gregorio justis persolutis, cum sex ac quinquaginta Cardinales, studiis quamvis factionibusque diversi, ad Pontificem creandum convenissent, unanimi consensu, quarto kal. novembris Joannem Antonium Facchinettum, Bononiensem, sanctæ Mariæ in monte titulo Cardinalem, Pontificem dixere; Innocentique noni nomen suscepit; religione, integritate, usuque rerum præstans; qui superiori bello turcico Venetam legationem magna virtute ac prudentia obierat. Ea sane, exacta ejus ætate, male affecta valetudine, parum firma censebantur. Quatuor de more ad eum oratores designati, Jacobus Fuscarenus, Marinus Grimani, Leonardus Donatus, Marcii Procuratores, Albertus Baduarius, omnes equestris ordinis. Initio a se ipso, non ab aliis pendere professus, Galliæ foederatorum patrociniū magna Hispanorum approbatione suscepit; illumque in Philippi voluntate omnino rebantur futurum, tum quod in ea obtinenda dignitate regium favorem expertus fuerat, tum quod Navarræ Regi valde infensus, ob religionem, esset. Cumque Parmensi quinquaginta aureorum millia singulis persolvenda mensibus statim pollicitus fuisset, ut pontificias copias, quæ tunc in Gallia erant, defereret, minime consentaneum arbitrabatur. At contra, qui affectibus non agebantur, Galli quin etiam catholicæ religionis, qui a Rege stabant, non desperabant, fore ut vir tractandis magnis negotiis assuetus, doctrina atque vitæ integritate insignis, gesta Gregorii expendens, diu iis consiliis non insisteret, quæ immensa tantum spe, infirmis vero initiis niterentur. Jam enim ecclesiasticarum copiarum periculum

1591

Gregoriū
XIV. Pon-
tif. obitus.

Innocen-
tium VIII.
Pontif. ele-
ctio.

Veneti
oratores ad
Innocen-
tium Ponti-
ficem.
Innocentii
de rebus
Gallicis
consilia.

fa-